

מ"ת 25884/07/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד המאם, מוהנד אבו אל היג'א, מוחמד אבו אל הג'א, מוחמד דיאב, יוסף חיג'אזי, פאדי אבו רומי, מוחמד ארשיד

בית משפט השלום בעכו

22 ינואר 2015

מ"ת 25884-07-14 מדינת ישראל נ' המאם (עציר) ואח'

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המבקשת
נגד
המשיבים

1. מוחמד המאם (עציר)
2. מוהנד אבו אל היג'א (עציר)
3. מוחמד אבו אל הג'א (עציר)
4. מוחמד דיאב (עציר)
5. יוסף חיג'אזי (עציר)
6. פאדי אבו רומי (עציר)
7. מוחמד ארשיד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד מאיה מצליח

ב"כ המשיב מס' 1 ו-2: עו"ד תלחמי

משיבים 1 ו-2: נוכחים.

פרוטוקול משיבים 1,2

ב"כ המבקשת:

למשיב 1 הוסר האיזוק האלקטרוני.

ב"כ המשיבים:

עמוד 1

אני סבור שהגיע הזמן לבטל את תנאי מעצר הבית. סברנו שצריך לעבוד חודש כדי שנסדיר את העניין הזה, עבר יורת מחודש. מרשי עובדים, שניהם מוחזקים בתנאי מעצר בית בגין אירוע מיום 6.4.14. בנסיבות תיק זה עניינם המשפטי ימשך זמן רב, הם הוכיחו שהם ראויים לאמון בית המשפט. במהלך כל התקופה לא הפרו את תנאי המעצר, ללא עבר פלילי, מתייצבים בכל הדיונים. ניתן להתרשם ממשפחה תומכת שמתייצבת בכל הדיונים עמם. מדובר בשני אנשים נורמטיבים שאין להם הרשעות קודמות. הוכיחו שרמת המסוכנות שלהם נמוכה ביותר. בתקופה הזו גם למדו לקח ומעצר הבית הרתיע אותם בצורה הטובה יותר. משיב מס' 1 נמצא בתנאי מעצר בית ועובד עם אביו, בית המשפט אפשר לו לצאת לעבוד. הוא מבקש למצוא עבודה אחרת ולהמשיך בחייו בצורה נורמלית שתעזור לו לשקם את חייו. משיב מס' 2 שהיה סטודנט, נאלץ להפסיק לימודיו וכיום עובד עם קבלן בתל אביב. הוא מבקש שלא להיות תחת פיקוח ולעסוק בעבודה שירצה. הם מתחייבים שלא יעברו על החוק ויתייצבו לכל הדיונים.

ב"כ המבקשת:

אנו מתנגדים לבקשה ואנו סבורים שהיא בכלל לא עומדת בקריטריונים של סעיף 52 לעניין עיון חוזר. המשיב שוחרר ביום 27.8.14, המשיב 2 שוחרר ביום 14.7.14, ולכן אין מדובר בזמן ניכר מאז ניתנה החלטת בית המשפט בעניינים של המשיבים. מדובר בפחות משישה חודשים. שנית, המשיבים מצויים בתנאי מעצר בית נוחים למדי, בית המשפט התיר להם לצאת לעבודה וגם פתח עבורם חלונות אוורור. כך שגם התנאים כשלעצמם, אינם קשים ופוגעים באופן מאוזן בזכויותיהם. שלישית, אין חולק שקביעת מועד בחוק לשמיעת התיק או הימשכות הליכים הם אכן שינוי מסיבה שיכולים להצדיק העתרות לבקשות מסוג זה אמנם בנסיבות העניין מדובר בבקשה שמקדימה את זמנה. מועד ההוכחות הקבוע לאפריל, אין מדובר במועד רחוק ואין הכרח שאכן ההליכים בעניינים של המשיבים ימשך לאורך זמן. יתרה מכך, בתי המשפט פסקו בעבר כי המשמעות של חלופת זמן כאשר הנאשם מצוי במעצר בית שונה לעומת מצב שבו נאשם עצור מאחורי סורג ובריח. אני מפנה את בתי המשפט לפסיקה שדנה בין היתר בסוגית חלופת הזמן שם נדחו בקשות שבוקשו על עילה זו, ומפנה לשתי החלטות בית המשפט שניתנו בתיקים דומים בתקופה זוה לזו שבוצעו העבירות בגינם עומדים הנאשמים לדין בהם הותרו המשיבים במעצר עד תום ההליכים לאור המסוכנות הנשקפת מהם לבצע עברות מסוג זה. מבקשת להוסיף ולהזכיר שלשני המבקשים שלפנינו, משיבים 1 ו-2 מיוחסות העברות חמורות ביותר בכתב האישום, כאשר בנוסף לעברות המיוחסות לכל הנאשמים ביחס מנאשם 1 יוחסה לו בנוסף לעבירות האחרות עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וביחס לנאשם 2 יוחסו לו בנוסף עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תקפידו והתנגדות למעצר. לאור כל האמור ולנוכח העבודה שהתנאים בהם שוחררו המשיבים הם מקלים, אנו סבורים שאין מקום בשלב זה להיעתר לבקשה. היה ואכן יתברר בהמשך ששמיעת התיק אינה קרובה לסיום ושהוא צפוי להימשך עוד זמן, יהיה מקום לשקול הקלה נוספת בתנאים.

באשר לטענה של חברי כי נאשם 1 מבקש למצוא עבודה אחרת, הרי שבעידן שבו אנו נמצאים ניתן למצוא עבודה מהבית ואם נדרש להגיע לראיון או לצאת בשעות ספציפיות ולחפש עבודה באופן נקודתי אנו נשקול את הבקשה שתוגש ונענה עליה בהתאם.

ב"כ נאשמים 1 ו-2:

אבקש להזכיר כי מעצר עד תום ההליכים אינו מקדמה על חשבון העונש.

אבקש להסתייג מהפסיקה שהגישה חברתי שכן מדובר בעבירות חמורות בהרבה. למעשה שני הנאשמים עובדים ויוצאים מהבית, לא מבצעים עבירות ועל כן אני סבור שהמשך המעצר מיותר.

החלטה

נדחה למתן החלטה ליום ראשון 25.1.15 בשעה 08:50.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ה, 22/01/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת